

CONTRA LA TOS **ÈXIT ADMIRABLE**

Aixarop del Dr. Villegas
 (A BASE DE BROMOFORMO Y HEROÏNA)

Alivia al totes i cura tota classe d'efectes bronquials. Els catarròs, els tísichs elasmàtics, els disàichs i quants patèixin ronquera, fadiga o expectoració deuen usarlo com a remey radical, segur i exclusiu.

DEMÀNIS EN FARMACIES

ions, la reforma del Còdici de Justícia militar suprimint-se la llei de jurisdicció, la reforma d'una segona quadrilla, la reforma de les lleis provincial i municipal i altre gran nombre de projectes importants.

Lo que diu "El Mundo"

«El Mundo» diu que no deu ser obstacle peral Govern la oposició de la Majoria en tenir obertes les Corts, perque tenint en compte no deuen fallarli 70 que és el moment que calgués en son fiocch y ara es arribada la ocasió d'això, per treure endavant lleys que ho reclamen.

Afegeix que les lleys que no desperem, animada discussió y no compien ab partidarís y adversaris es perque no responen a la realitat.

Kaiser

Mancomunats diu:

Sembla que elements hi la majoria es abidits Cambres son hostils. Donchs aquesta es la ocasió de quel senyor Canalejas mostri les seves aptituds per a que del partit liberal.

Per altres problemes, vistes vegades, se va col·locar en igual situació respecte al senyor Canalejas, el senyor Sagasta home de flexibilitat no va dubtar, per això, v. el senyor Canalejas va tenir

El docte catedratiu de Mineralogia i Botànica d'aquesta Universitat, don Antoni Vila i Nadal, ans d'ahir donà una molt interessant conferència en la sala d'actes de la Lliga Regionalista, entre altres a la concòrda dels seus senyors i joves que cursen en l'Institut y en la Universitat, atrets pel tema que s'havia de descapellar.

El senyor Vila es una personalitat distingida en el camp de les ciències naturals i molt especialment en els mètodes pedagògics que practica ab veure d'aplicar. Ha estat en les Universitats de Santiago, de Salamanca y en altres, ara, al tornar a la seva terra nadiua, Catalunya, després de 28 anys d'ausència, sent esclatar per ella tots els seus amors i entusiasmes, y al considerar oportuna la resolució de presentar a la nostra comunitat catalana s'ha fet un dever patriòtic l'aportarhi la seva cooperació, manifestant el resultat de la seva experiencia personal en el ram de l'ensenyança que ha d'ésser el camp abont més gran i profitos batalles per a la nostra joventut y el poder del nou organism català.

El senyor Vila va donar una conferència sobre'l tema: «Defectes que té la

— A l'igualada, ahir matí, els lerrouxistes hi celebraren un miting. Els mateixos oradors, a la nit, varen fer-lo a la Pobla.

— Dissabte, ab el tren ràpid de Madrid, arribà a Barcelona el diputat don Pere Corominas. Acudiren uns quants amichs a rebrel.

(Segons diu «El Poble Català», al preguntarhi les impresions que portava de Madrid respecte a l'aprovació del projecte de Mancomunitat, se mostrà bastant optimista, davant les bones disposicions den Calejales.

Ab l'expre del matí varen arribar el nostre bon amich i company el diputat don Joseph Bertran i Musitu i el senador don Emili Junoy.

Ahí, diumenge, l'expre arribà de Madrid nostre distingit amich i company don Francesch Cambó. Aviat hi tornará, ab mortu de la discussió del projecte (lle ley de Mancomunitat).

— A Vinyoles (plana de Vich) els tradicionalistes ahir hi celebraren un aplèch en homenatge a la memòria del famós general Lluís de Cambray.

— A la creu en el lloch abont va ésser mort. Hi hagué missa de companyia, benedicció de la creu i miting a la plaça de

En un moment de desesperació, o sigui quan els regidors radicals s'h'an vint acuts devant de la opinió pública, y quan volent practicar el tan socorregut embolcall de la fecció del títol tradicional del senyor Serrallana y de mes companys lerrouxistes.

Cal fer constar que la Comissió passada la formaven «vuit vocals lerrouxistes, dos esquerrans y dos regionalistes, que conegut el modo de fer y la fecció dels lerrouxistes, sobre tot dels de la gran majoria, la pot suposar que tants elements eren els que exercien el mangoneig.

Que aquest s'exercia en gran escala y molt especialment pel seu president doctor fassans, ho demostra el fet d'haver folgut rodejard, desde'l seu comandament, la administració del Assil del Parch. El primer acte fou la destitució del administrador, persona dignissima que havia siat posada allí per la Junta de «La Caridad», que era la que abans cuidava del establimient, y don a conseqüencia d'aquello, que el doctor fassans, el director correligianri, dels mes entusiastes; a continuació varen crear-se noves places per altres correligianris, totes elles

Al·lir a la tarda al hemicicle d'edificis del Orfeó Català, en el Palau de la Música Catalana, hi hagué una nombrosa reunió d'orfeonistes, mestres i Junta Directiva, per a escoltar una conferència que hi donà don Joan Campins, català que acaba d'arribar de l'estranger, sobre el desenvolupament d'importantíssims elements de les colònies catalanes d'aquelles repúbliques de l'Amèrica del Sud.

Aquells entusiastes catalans se senten orgullosos dels triomfs de Catalunya en el camp de l'indústria, de les victòries de la ciència i de les conquestes triomfar també en aquell camp neutral de les nacions sudamericanes aont hi lluiten ab vigorosa competència les colònies de quasi totes les nacions europees. Si aquestes s'evançinen ab el poder de conjunt de llurs nacions, els nostres catalans volen contraposar-hi els mèrits dels nostres industrials ab llurs productes, dels nostres pintors i escul-

La Agrícola de LA VEU

Articles doctrinals, notes tècniques, informacions comercials, cotisacions de mercats del país y extranger, notícies útils y demés d'interès pera la pagesia catalana

286

Escola Superior d'Agricultura

Encara que fa algun temps varem publicar una tanda d'articles tractant de la Escola Superior d'Agricultura, creada per la nostra Diputació Provincial, ara que estem a les vigílies de inaugurar-se un nítid institució, ens creyem obligats a tornar a parlar, valguem nos del contingut del primer follet d'informació que s'ha publicat, y que's dona a quí'l demana.

La Escola Superior d'Agricultura està baix la tutela d'un Patronat, compost pels senyors següents:

Don Enrich Prat de la Ribera, president; don Francesc Alegre, vocal diputat; don Manuel Folguera y Durán, vocal diputat; don Antoni Jansana, vocal diputat y secretari; don Ignasi Girón, vocal tècnic; don Manuel Marqués, vocal tècnic; don Josep Zúñiga, vocal tècnic; don Bonaventura Conill, vocal patró de la Escola Industrial.

Les bases de constitució de la Escola Superior d'Agricultura disposen que l'afar del director deurem tenir caràcter tècnic y administratiu. El Patronat va acordar que l'indivisió del mateix, don Manuel Raventós, assumís interinament la direcció de la Escola.

Aquesta confereix els següents graus:

- a) Un grau elemental que's denomina «Tècnic agrícola».
- b) Un grau superior de «Enginyer agrícola».
- c) Un grau complementari del anterior anomenat «Professor en Agricultura».

Els anys escolars de la Escola se dividixen en semestres. El curs preparatori comprèn dos semestres; els estudis del grau de «Tècnic agrícola» no comprenen quatre; y els del grau de «Enginyer agrícola» no comprenen vuit. L'any escolar comença ab el semestre de setembre.

La durada de cada semestre es de 15 setmanes útils. L'1.º comença el primer dilluns de setembre y acaba'l tercer dissabte de desembre; y l'altre comença el darrer dilluns de janer y acaba el primer dissabte de juny. Ademés dels dies de festa, els dissabtes no's donen classes.

Pera'l grau de «Tècnic agrícola», la Escola Superior d'Agricultura permet que, aquells alumnes que aixís ho demanin abans de començar el semestre, puguin realitzar els seus estudis en escoles particulars afiliades. Les Escoles d'Agricultura afiliades deuran haver obtingut l'aprovació de la Escola Superior d'Agricultura, deuran estar sempre obertes a la inspecció que aquesta creu convenient y deuran atendre, ademés, totes aquelles indicacions que referent a mètodes, programes y material aquella consideri del cas. No's permetran alumnes completament lliures.

Els alumnes que cursen els seus estudis peral grau de «Tècnic agrícola» en escoles afiliades, estaran subjectes als mateixos pagaments que'ls oficials per matricules y drets d'examen, més estaràn dispensats de pagar drets per l'ús dels laboratoris y aparells. Deuran d'altres alumnes examinar-se semestralment a la mateixa Escola Superior d'Agricultura, y podràn ser subjectes a drets d'examen als mateixos exàmens complementaris tècnics y pràctics, que's cregui convenient pera assegurar-se dels seus coneixements y mètode de treball.

Pera'l grau de «Enginyer agrícola» no s'admeten alumnes lliures de cap mena.

Aquells que hagin fet estudis d'agricultura en altres escoles similars, del país o extrangeres, se presenten com aspirants a representació social de la Escola Superior, deuran exhibir certificats dels esmentats estudis; y en vista dels programes, mètodes y categoria de la Escola en que foren fets, se veurà quin dret se pot concedir als mateixos. En cap cas podràn rebre un títol d'aquesta Escola sense haver treballat per dos semestres consecutius en la mateixa y hauran de pagar la seva preparació y capacitat.

Els alumnes que no desitjan la possessió de cap títol de la Escola Superior d'Agricultura, vulguin, no obstant, cursar algunes assignatures als seus, podràn matricul·lar-se com alumnes especials; estant, emperò, subjectes a les mateixes obligacions de matrícula que'ls oficials. Si no desitjan passar exàmens se'ls extirmin dels drets dels mateixos mes no podràn exigir de la Escola cap certificat d'estudis. Si passen els exàmens, se'ls donarà un certificat que acrediti el treball realitzat.

Els exàmens generals se verifiquen durant els darrers dies de cada semestre, davant d'un tribunal presidit per un dels vocals tècnics del Patronat, o per la persona tècnica que'l Patronat designi, y del que forma part el professor respectiu. Se fa un semple del procediment oral y escrit y jamay poden consistir els exàmens en contestacions a preguntes d'un programa determinat. Així sense perjudici de què'l professor, al desenvolupar la seva assignatura, s'atempori a una qüestionari en què's vegi exposada la estructura de la matèria.

L'import de les matricules semestral es de 50 pessetes per grup d'assignatures; y ademés 25 pessetes peral l'ús dels laboratoris, materials, etc. S'exceptuen d'aquest últim pagament els alumnes d'escoles afiliades y els especials que no hagin de realitzar practiques dins del semestre. Formen un grup d'assignatures les que componen qualsevol semestre, o les que consideri compatibles el claustre de professors. La mateixa quantitat de 50 pessetes regeix pels dos semestres del curs preparatori.

Els alumnes que aspirin al grau de «Tècnic agrícola», tota vegada que paguen lo mateix per semestre que'ls que aspirin al de «Enginyer agrícola», poden assistir a totes o a qualsevol de les classes que formen part del mateix semestre en que ells estiguin matriculats, sols son obligatoris peral's aspirants a «Enginyer agrícola» (complement de Matemàtiques y Dibuix). De dites assignatures, si volen, també podràn examinar-se al final del semestre.

Els alumnes deuen fer un dipòsit de 50 pessetes al ingressar a la Escola, pera respondre de possibles desperfectes que ocasionin al material del establiment.

Els drets d'examen son de 50 pessetes peral's ingressos y de la mateixa quantitat pera cada grup d'assignatures y peral's exàmens de reválida.

Pera la expedició del títol de «Tèc-

nich agrícola» deura satisfer l'alumne 100 pessetes; peral's de «Enginyer agrícola», 150 pessetes; y 200 pessetes peral's de «Professor en Agricultura».

La obertura de les classes del primer curs de la Escola tindrà lloch el dia 2 de setembre. Durant els quinze dies laborables anteriors, així es, del 15 al 31 d'agost, s'haurà fet la inscripció de les matricules. Els exàmens d'ingrés tindràn lloch també durant la segona quinzena d'agost.

La Escola Superior d'Agricultura tindrà son domicili al carrer de Urgell, número 187, en els edificis y jardins que constituïen la nova y creixent Escola Industrial. La Escola Superior d'Agricultura disposarà allí de pabellons exprofesos, y del espai en els jardins que sigui necessari. Els camps d'experimentació, que de moment encara no's necessitaran, s'establiran en poblacions agrícoles no molt llunyanes a Barcelona.

La Escola Superior d'Agricultura, en aquells casos en que s'hagi establert per endavant aquesta intenció, cooperarà ab els pares o tutors dels alumnes dins del radi d'acció que pugui tenir, assessorant-los si han de buscar dispensa, tenint-los al corrent de la marxa dels estudis dels seus fills o recomanant, etc. Així mateix admetrà un dipòsit de fonsos que envïen els pares y farà'ls pagaments que ells ordenin per obligacions de l'alumne, transmetent-li al mateix temps les instruccions que rebí, etc. Apart d'això, els hi comunicarà qualsevol nova que cregui pugui interessar-los respecte a la conducció del seu fill. Tots aquests serveys de caràcter administratiu y informatiu que estaràn a càrrec de la Secretaria de l'Escola, serán completament gratuïts.

Les oficines de la Escola Superior d'Agricultura se troben instal·lades interinament al Palau de la Diputació provincial, ahont permanexiran probablement fins que's fassi l'anunci de matrícula a mitjans d'agost. En elles se reb al públic tota mena d'informació, que se facilita tota mena d'informació. També s'envia gratuïtament per correu la informació de què's disposa.

L'Unió Agraria Espanyola

Crit d'alerta contra'l centralisme agrari

Fa uns dies, varem anunciar l'aparició d'una hermosa circular del president de la Unió Agraria Espanyola, don Jordi Jordana, de Saragossa. Avuy no podem resistir la temptació de honrar les nostres columnes ab aital document. Diu així:

«Usted y sus compañeros de corporación, maestros en el estudio y defensa de los intereses agrícolas, saben bien por cual paciente, laboriosa y abnegada gestión colectiva, hemos llegado a constituir la actual Unión Agraria Española. Nuestra generación y muchas anteriores a ella encontraron ya formadas asociaciones agrícolas de venerable antigüedad; eran, algunas pocas, cooperativas de producción o de guardería; eran, las más, cooperaciones de regantes; en todas ellas dominaba el tipo de los antiguos granjeros».

Las necesidades de la vida moderna suscitaban nuevas asociaciones laboristas; algunas abortaron por falta de madurez; otras han conseguido dichosa consolidación. La vida corporativa de los agricultores de España, si aun no es opulenta, ya es floreciente.

Todas las corporaciones que perduran entre nosotros deben su sermigo al respeto con que han seguido las normas de la naturaleza. La Agricultura es según la tierra, según la gente, según la tradición constante renovada. Así, cada corporación nuestra corresponde al modo de ser de la tierra, de los hombres y del complejo social en que actúa.

Precisaba un organismo más fuerte para remover obstáculos más continuos; convenía una norma común para la defensa y para el fomento de intereses comunes; las Asociaciones no se fundieron en una más extensa; se agruparon en una Sociedad de Sociedades, y surgieron las Federaciones.

Precisaba, después de lograr esta etapa de las Federaciones, dar medios para que ellas comunicasen entre sí, manifestasen a la representación social del Estado, agricultura ante el Poder del Estado; y surgió, Federación de Federaciones, la Unión Agraria Española.

Al llegar a este punto culminante de nuestra labor, los que en ella hemos tenido alguna parte sentimos traustra nuestra conciencia satisfechas nuestras aspiraciones; a nadie hemos sacrificado; autónoma es la Asociación en la Federación; autónoma la Federación en la Unión; nuestro sistema, unánimemente, no permite que una mayoría de varias proporciones desde la mitad más uno hasta todos menos uno, sacrifique a la minoría; defendemos, no más intereses comunes, procuramos armonizar los contrapuestos, dejamos libres la competencia de los irreducibles.

No irritada de nosotros el poder ni el gobierno de las cosas de nuestro Instituto: en nosotros se concentra, somos mandatarios; la reiteración de este mandato de esfera en esfera nos fortalece; y, así, podemos presentarnos robustos de fuerza moral, representantes de la Agricultura española ante los gobiernos españoles.

Varias, como las tierras y las gentes las necesidades agrícolas, gran daño sería que una región cualquiera consolidase su predominio sobre las otras; ya que no sea posible un juez medio y neutral entre todas, el turno bual en la Presidencia, es garantía equitativa.

Padecemos muchos cuerpos sociales el error de sentirse indefensos cuando no están patrocinados por algún personaje político; y de crecerse tanto más seguros en sus intereses o alentados en sus aspiraciones, cuanto ese personaje patrono ha ocupado, ocupa o espera ocupar más altos puestos.

Fácil hubiera sido a la Unión Agraria depararse un patrono de este gremio, y dentro de tal gremio de la mayoría al para. Pero hasta ahora, los agricultores hemos entendido que nuestra unión es profesional y de clase, y que la mayor y mejor fuerza de cohesión entre nosotros proviene de la homogeneidad entre los representantes y los representados; la elección de nuestra junta suprema y de su alternativa presidente que son aque-

llos mandatarios que han de obedecer a mayor número de mandantes, da a los agricultores asociados, a las Asociaciones federadas, a las Federaciones unidas, la seguridad moral de que su gremio ha de conservar siempre una compleción de partes homogéneas.

Tal es nuestra corporación y de ella estamos satisfechos, cabalmente por esas cualidades, que ya han profluído consecuencias útiles derivadas de gestiones eficaces.

Hoy amenaza a este complejo organismo, en el cual hemos puesto nuestra confianza como en principal instrumento de las vindicaciones agrícolas, un peligro pequeño por ahora, pero que puede aumentar lo bastante para producir si quiera desestímulo de afectos y desorientaciones de obra; contra él quiero prevenir a esa Federación y a todas las que forman esta Unión Agraria.

La Asociación de Agricultura de España, corporación domiciliada en Madrid, pretende ahora entrar en una nueva etapa; trata de repetir nuestra organización, pero en sentido inverso, partiendo de un criterio no solo diferente sino, en esencia, contrario; según sus propósitos, la comunidad de intereses y acción de los agricultores de España no ha de obtenerse, como lo hemos hecho nosotros, por suma de personalidades, del individuo a la Asociación, de la Asociación a la Federación, de la Federación a la Unión de Federaciones, más por irradiación de un organismo situado en el centro, hacia personas y entidades extendidas por todo el territorio hispánico; ese organismo residirá en Madrid siempre, con lo cual, necesariamente se mantendrán invariables las respectivas distancias a los respectivos países, en daño inversamente proporcional a las distancias mismas respecto del Centro.

Harta experiencia nos da todo régimen centralista de que los cuerpos sociales regidos por ese sistema constituyen para los cercanos y para los lejanos una atención desigual irremediable, aunque quisiéramos la buena voluntad de los gobernantes; el mal arraiga en el sistema, no en las personas.

Pero el mal adquiere en este caso supremas proporciones; la centralización de la acción muestra en Cataluña, en Levante, en la Bética, en las Castillas o en Aragón, produciría un predominio de la respectiva agricultura sobre todas las otras que no la fuesen similares; la centralización en Madrid sería el predominio de una agricultura burocrática sobre la agricultura de tierra y de cultivos, de cruce y de sangre de labradores...

La impenetrabilidad es una ley de la vida social como es una ley de la Física; dos organismos no pueden cumplir bien la misma función; el día en que la asociación que ahora tiende a ramificarse desde Madrid lograse las ramificaciones que aspira, la agricultura de España tendría ante la política del Estado dos representaciones; la de esa Asociación y la nuestra; si coincidentes, una sobraría; si contradictorias, tanto peor. Y la política del Estado podría, con visto pretexto, y tal vez hasta con razón, desatenderse de tratar con el Estamento agrario que se presentaba ante ella como reino dividido.

Entre el sistema centralista, que dicha Asociación incorpore, el nuestro, tenemos preferencia ya públicamente definida. Convencidos de que a los agricultores y sus asociaciones no conviene centro directivo permanente en Madrid, donde bastaría con una delegación especial o confaría a corporación federada que allí residiera, forzoso es declarar que la iniciativa de la Asociación de agricultores es contra a nuestra actual organización, y deciro así a los sindicatos y demás sociedades de carácter agrícola que forman parte de las Federaciones o tienen su asiento en las regiones en que estas funcionan, para que a tal criterio acomoden su conducta.

Adobs Espinás

Rambla Centre, 37. — Píbrics a San

Los ponencias del Congrès d'Ibica

(Extractes)

Un dels problemes més importants en Agricultura, es l'empleu racional dels adobs. En temps passats, les necessitats del pagès eren limitades, com ho eren sos camps y producció, y per poch esforç que de sa part hi posés, la producció li bastava pera satisfer ses necessitats.

Però les necessitats anaven en augment y al mateix temps els trasllatiments traslladant a preus irrisoris a homes y productes d'una banda a l'altra del món, han fet que'ls vells procediments d'haver d'arregar per què'l pagès no calguí atuir per la competència.

Els adobs químics, racionalment aplicats, han de lluitar al agricultor de la fam y la mort; pera lograr aquesta aplicació, es precís conèixer, encara que sia superficialment, la terra vegetal, sa composició, sa emissió la composició química dels adobs orgànics y la de les plantes.

S'explica en la ponència com se forma la terra y com apareixeran els vegetals, donantse ides respecte a les mides de fertilitat d'aquests, començant ab l'affirmació de que es impossible obtenir el màxim de producció per mides dels adobs orgànics: les plantes tenen exigències pera sa nutritió, que no poden satisfer ab els fens soament.

Però l'ús dels adobs químics es un xich arriscat y s'ha de fer ab molt autenticitat y ab la conformitat necessària pera suportar les contrarietats inevitables de la manca d'experiència. La que hi ha es que aquí, a Ibica, s'ha fet molt burocràtic. En 1905 vaig iniciar un apostolat entre'ls pagesos en prò de l'ús dels adobs inorgànics: se donà per 200 o 300 kilos. Avuy soc en molts conteners els que entren y cada dia van en augment; mes res son y dentro de tal gremio de la majoria al para. Però hasta ahora, los agricultores hemos entendido que nuestra unión es profesional y de clase, y que la mayor y mejor fuerza de cohesión entre nosotros proviene de la homogeneidad entre los representantes y los representados; la elección de nuestra junta suprema y de su alternativa presidente que son aque-

adobs químics y la nostra illa serà un pom de flocs.

Els anàlisis de les terres, per detallats que siguin, son insuficients pera conèixer l'adob que s'hi ha de tirar. Apart dels honoraris que devengarà el químic, si per exemple's tracta del conreu de la patata que necessita el 3 per 100 de potassa, podrà dir el químic al pagès:—Tens una bona terra perquè conté el 5 per 100 de potassa, però s'embrer y pot resultar un desastre, perquè d'aquell 5 per 100 n'hi haurà 4 per 100 que no era assimilable.

Es indispensable per lo tant, tenir camps d'experimentació.

Després d'indicar la forma y proporcions ab que s'han d'aplicar els adobs químics, diu el ponent:

Pera arribar al màxim de producció per medi dels adobs químics, es precís que la terra estigui en condicions de completa fertilitat, y en aquesta situació no s'hi pot posar per medi dels adobs químics solament.

Aquests adobs tendeixen a apretar la terra, fent que se li privi la entrada dels agents atmosfèrics, y sense l'absorció d'aquests agents, es impossible la producció. En cambi, els adobs orgànics, formen una massa esponjosa que permet el pas als agents atmosfèrics, y per aquesta raó hi ha de haver el concurs d'adobs classes de adobs, degudament aplicats.

Manual de Agricultura

per D. Joseph Bayer y Bosch

Més de 800 pàgines de text ab idea de 500 gravats.

PREU: 12 pessetes

De venda: Llibreria de Francesch Puig, Plaça Nova, 5 y Capellans, 2, y a les principals llibreries. També ven en aquesta Administració. (Se deura afegir 40 cèntims al's vol per correu y certificat.)

El concurs d'embalatges del Institut

No'ns equivocàvem, al predir en el número passat el major èxit al Concurs d'embalatges pera fruita, organitzat per l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre.

La Exposició, ab tal motiu organitzada, es una esplèndida manifestació dels progressos realitzats en tan títol industria.

Es visitadíssima, potèntse veure tots els dies, de les vuit del matí a les vuit de la vetlla.

Ademés de val's accessoris de cotó en rama, paper, païes, serradures y encofalls de fusta, hi ha embalatges de totes classes y tamanyos, ordinari, de luxe, desmontables, etc., construïts ab fusta, cartó, cuir, filferro, canya, vimches y altres diversos materials.

Passen de cent cinquanta els objectes exposats, alguns d'ells crien poderosos l'interès dels visitants, constituint per molts, una revelació y una esperança, respecte al increment que, gracies a aquests auxiliars, pot pendre l'exportació de fruites en nostre país.

Hi ha estones en que, a la sala d'actes del Institut hi bull la gent, passant revista a tot lo exposat, que està instal·lat ab gust damunt de ben combinats taules y comentant les ventatges y els inconvenients que cada hi troba als diferents objectes.

El jurat que ha d'adjudicar els premis oferts per don Joseph Deu, hi té feina llarga y bastant difícil, per lo no d'irrit del Concurs y per lo molt bo que hi ha. Sort que la catalogació y les moltes notes que, referent a cada objecte se presenten, són a un treball pacientísim, alleugeriran molt al fruit de la seva feina, essent de gran utilitat pel públic quan dites notes se publicuin.

Si algunes cases franceses presenten models veritablement interessants, no deixen de fer llustissim paper varies cases del país, que han presentat instal·lacions tant o més notables que aquelles.

Quatre cases espanyoles hi han concorregut, o sigui: «Sociedad Española de Envasos», de Madrid; J. Puig y Benassach, de Vilanova; y Geltrú; Joseph Ferrer, de Sant Felu de Llobregat; Francisco Gost, de Molins de Rey; Carlos Marsell, de Vallmiera; Maxim Teickner, Marcell Mathew, Joseph Carrion, «Sociedad Española de Cajas Alambra», Carlos Simón, A. Chikiani y C., de Morera; y Canyamany, Francisco Golabardes, Joseph Feinbadaló y Enrich Demestre, de Barcelona y vari's pobles agregats.

De França, hi ha els vuit expositors següents: Sicaud fils, de Chateaufort; Courrin et Dubost, de Grasse; A. Chafard, de Avignon; J. Gras, de Marseille; C. Vistel, de Lunéville; y C. Denjean y L. Filhol, de Perpny.

Un recorri de l'Assamblea dels Vinyaters

Ha aparegut una publicació molt brillant: Es un número extraordinari del Bulletin de la Cambra Agrícola Oficial d'Igualada, dedicat a la Unió de Vinyaters de Catalunya y a la seva Assamblea dels 17 y 18 de febrer darrer.

La Cambra d'Igualada dedica aquest homenatge a la Unió de Vinyaters, agrada a que tan poderosa entitat celebrés son primer acte en dita ciutat, el qual tingué lloch el 29 de janer de l'any passat, ab assistència de 3.000 agricultors, iniciantse així el segon d'èxit que la Unió ha tingut, entre'ls quals s'hi destaca l'Assamblea esmentada, que va veures afavorida per la presència de set o vuit mil vinyaters de tot Catalunya.

No hi ha dubte que un dels factors principals de la Unió de Vinyaters es la Cambra Agrícola que ha donat vida

a una Cooperativa verament important perquè en un any ha arribat a destinar 28.000 hectòlitres de vi dels seus 1.800 socis.

Ab elements aixís es com s'ha pogut donar força a una representació comú, o sia la Unió de Vinyaters de Catalunya que en un any ha pogut tenir prop de 20.000 associats.

Ha estat molt encertada la Cambra Agrícola d'Igualada en perpetuar esplèndidament el seu ro ha fet gesta capital de la Unió, o sia l'Assamblea dita, ab revenses de les sessions y demés actes celebrats, il·lustrant el text ab pulcres fotografies reproduïnt cops de vista de l'Assamblea, àpats y excursions, retrats dels vinyaters francesos y del doctor Ferru y Pung de la Bellaca, presidents respectivament de la Confederació dels Vinyaters del Maridó de França de la Unió de Viticultors de Catalunya.

Tan notable publicació porta el peu d'impremta de la casa N. Poncell, de Igualada.

Els niàgares electrics

Ab la firma den Joan Jaume y Vicens ha aparegut en «Sindicats de Blancs», un article en el qual, sense negar en principi la bondat dels canons y coets pedrífuchs, se parla també com d'una esperança dels «Niàgares electrics», fent-se consideracions sobre la paternitat d'aquest procediment.

Copiem la part que més interessa del article:

«Avuy se canten lloances a un nou sistema de defensa: els «Niàgares electrics». Consisteixen aquests en potents para-llamps instal·lats en les altures del indret que's vol protegir, y quin conductor d'atracció a la terra està sumergit constantment en l'aigua.

Al doctor francès M. Etienne Clement s'atribueix la preconisació d'aquest sistema de defensa, practicat pel general Negrier y el comte de Beauchamp, afegint que està donant sa aplicació magnífics resultats en les regions de Saint Julien d'Ar, Paisley le Sech; Poitou, signy y Saint Savint, ahont s'ha lograt salvar per complet, durant dos anys seguits, els vinyars sovint perjudicats per la pedra.

Es cas de justícia consignar que la preconisació dels para-llamps pera evitar les pedregades, alguns anys abans que'l doctor francès la feu l'opich català senyor Dalmat, qui l'havia a un temps ensajada, aplicant-los en mitx de les vinyes, en tipu de poca altura, acabant el conductor en un sot ple de carbó vegetal, al objecte de que s'hi conservés la humitat. La novetat del sistema, per més que'l que avuy s'usa a França sia notablement variat, correspon a un català y crech de bon port de patria ferne memoria.

Aquest sistema de defensa, enostres per l'origen, el considero de veritable foment científic y crech en que pugui donar bons resultats, com en els departaments francesos que's mencionen. L'atracció constant de la electricitat dels niàgares a la terra, per medi dels para-llamps, ab tot efecte neutralitzador el·lèctric, ha d'èsser per força un medi d'evitar la formació de la pedra.

I el sistema té encara altres ventatges, apreciables al menys escrutador, y son la de no caldre vigilants pera practicar-la y la de que sense treva està en acció de dia com de nit.

Instal·lant en els punts més alerosos d'una comarca, un seguit de potents para-llamps, així com una bateria de descargadors-neutritadors de la electricitat atmosfèrica, s'haurà donat un gran pas pera la defensa pedrícola de les vinyes.

Mes com encara pera poder considerar el sistema com del tot eficaç queda una incògnita, y es aquesta: l'altura del foc pedregat, que en alguns casos pot tenir una tal distancia de la terra, ahont no arriba l'influència de l'atracció-neutritació de la pedra assoladora, es d'consellar que a la vegada que procedir a la instal·lació dels para-llamps evitapedrègades, se crein ab caràcter intercomunal associacions d'asseguransa contra elles, les que ab una modesta prima garantissin al pagès els casos possibles de la no influència del para-llamps evitapedrègades.

Prescindint de la bondat del procediment, es curiós averiguar qui l'ha preconisat primer.

L'articulista de «Sindicats» diu que la gloria de preconisar primer que ningú els puntes metàl·lics contra les pedregades correspon al opich català senyor Dalmat, els francesos s'ho disputen entre ells, perquè'l fill del doctor Clement ha manifestat que s'ha de tenir per ben entès que'l general Negrier y el comte de Beauchamp no fan més que seguir lo que'l seu pare preconisava deu anys enera.

Ara bé, don Vicens Plantada y Fonolleda, de Mollet, en uns articles que acaba de publicar a «L'Art del Pagesà», diu:

«Dos «Niàgares electrics», que jo ho sapiga, sols hi ha avuy proposats.

El primer es escrit en el meu follet: «Teorias para impedir la formación del granizo y el desarrollo del viento en los días tempestuosos», publicat en 1880.

El segon es el que ara el Govern de França protegeix proposat pel Dr. M. Etienne Clement fa cosa de deu anys y ja posat en practica ppe'l general Negrier y pel comte Beauchamp.

Segons investigacions que hem fet, el «Diario de Barcelona», del 26 d'abril de 1880, publicava que a Llyders (Plana de Vich), s'havia començat a ensajar els para-pedrègades per iniciativa del propietari Josep Vila, instal·lants després a Rubí, Sant Felu de Codines y altres llocs.

La tuberculosi de la olivera. — Havent enterat el Consell Provincial de Foment, de Tarragona, que a Capanes feya molt mal a la olivera la malaltia anomenada tuberculosi, ha publicat una circular explicant la manera de combatre dita plaça.

De La Bisbal. — El Sindicat Agrícola de La Bisbal del Empordà, ha organitzat una Mitja d'asseguransa del bestiar. Començarà a funcionar el primer de juliol.

Certamen Agrícola. — El Sindicat Agrícola de Sallent anuncia pera'l mes de setembre un Certamen agrícola, que constarà de dues parts: una pera premiar treballs escrits y altra pera adjudicar premis a la classe pagesa per actes meritats.

Dintre poch dies se publicarà l'Cartell.

CRONICA

Els incendis en els boscos. — Els diaris del dissapte publiquen una circular del governador que, sens dubte està dictada davant de manifestacions que li feien els dignes diputats a Cort y provincial senyors Plaça y Fages, cumplint acorts de la Cambra Agrícola Oficial del Vallès.

Però la circular del governador no s'adapta segurament a lo que li demanen els senyors Plaça y Fages y desitja la esmentada corporació y tots els agricultors.

Mana'l governador als alcaldes que controlen la vigilància, especialment respecto als transects y captaires. Així ho calia que'l governador ho manés perquè els alcaldes que compleixen ab la seva obligació ja ho fan.

Lo que importava es que'l governador acordés posar a disposició dels alcaldes més força pública de la que tenen, que es casi nul·la.

Lo quals hauria agradat també es que'l governador haguess recordat i creatament la R. O. de Governació del dia 8 d'aquest mes en què's prohibeix la mendicitat y se disposa que'ls captaires que demanin caritat per camins y carreteres, siguin detinguts y conduïts convenientment, lo qual no ho mana pas d'una manera clara el governador.

(Es que la R. O. esmentada, tot i sent nascuda, ja s'ha de deixar en oblit?)

Cartells sobre plagues del camp. — El Consell Provincial de Foment de Barçelona, que, com varem dir, temps enera, va publicar uns cartells ab formes pera combatre diverses plagues del camp, ha fet ara una nova edició de dits cartells, però en forma molt més manejaible. Està ben pensat.

La producció de vi y d'oli. — Sense temes solidaris dels dats que segueixen, inserim alguns dels que ha donat la Junta Consultiva Agronómica, respecte als conreus de la vinya y de l'olivera produccions respectives durant l'any 1911.

y Camisa Agrícola del Varón, Gruposera